

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEŞTI
SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

DOSAR NR. 2530/105/2020

ÎNCHERE

Şedinţa publică din data de 26 mai 2021

Președinte	- Malița Mirela
Judecător	- Enescu Mihaela Luminița
Judecător	- Ivănescu Illeana
Grefier	- Zafiu Nora

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de reclamantul **SUBȚIRELUL ADRIAN FLORIN** cu domiciliul în impotriva sentinței nr. 1229 din data de 08.12.2020 pronunțată de Tribunalul Prahova – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu intimații părăși **CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI PLOIEŞTI** cu sediul în Ploiești, b-dul Republicii nr. 2, județ Prahova și **SERVICIUL PUBLIC FINANȚE LOCALE PLOIEŞTI** cu sediul în Ploiești, b-dul Independenței nr. 16, județ Prahova.

Recursul este timbrat cu taxa judiciară de timbru în cuantum de 200, conform dovezii anulată și atașată la dosar.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns recurrentul Subțirelu Adrian Florin personal și intimatul Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești prin consilier juridic Zamfir Cristiana, lipsă fiind intimatul Consiliul Local al Municipiului Ploiești.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care arată că:

- Recursul este timbrat cu taxă de timbru în valoare de 200 lei;
- Intimatul Consiliul Local Ploiești a depus la dosarul cauzei întâmpinare, prin care a solicitat și judecata cauzei în lipsă (înregistrat la Serviciul registratură sub nr. 7677 din data de 2 aprilie 2021);
- Intimatul Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești a depus la dosarul cauzei întâmpinare, prin care a solicitat și judecata cauzei în lipsă (înregistrat la Serviciul registratură sub nr. 7577 din data de 1 aprilie 2021);
- Recurrentul a depus la dosarul cauzei răspuns la întâmpinare (înregistrat la Serviciul registratură sub nr. 10022 din data de 29 aprilie 2021), după care,

Curtea identifică recurrentul Subțirelu Adrian Florin cu

Părțile prezente, al solicitarea instanței, arată că nu mai au alte cereri.

Curtea are o nelămurire cu privire la una dintre criticile formulate de recurrent prin cererea de recurs și solicită ca acesta să precizeze dacă este nemulțumit de faptul că instanța de fond a reținut și s-a pronunțat asupra anularii Hotărârii Consiliului Local al municipiului Ploiești nr. 384/2019, în sensul că trebuia să se pronunțe asupra capătului de cerere exact cum a fost formulat de recurrent, respectiv modificarea acestei hotărâri sau este nemulțumit de faptul că a atacat în tot această hotărâre, și nu doar în parte.

Recurrentul Subțirelu Adrian Florin arată că solicită doar anularea parțială a Hotărârii de Consiliu Local nr. 384/2019, respectiv anularea acelei prevederi.

Curtea, luând act de precizările recurrentului, în sensul că solicită doar anularea parțială a Hotărârii Consiliul local nr. 384/2019 și constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbatere.

Recurrentul Subțirelu Adrian Florin, având cuvântul, arată că instanța de fond nu s-a pronunțat pe principala critică din cererea de chemare în judecată; a formulat contestație împotriva

decizie nr. 217, în principal și, ca urmare, logic apăreau cele două capete de cerere, iar sentința recurată nu face nicio referire la aceasta.

Decizia nr. 217 este răspunsul Serviciului Public Finanțe Locale la contestația sa.

Având în vedere această decizie a Serviciului Public Finanțe Locale Ploiești, consideră că trebuie menținut în cauză și trebuie ținut responsabil cu privire la respectarea legalității cu privire la această taxă de salubrizare.

Apreciază că Serviciul Public Finanțe Locale trebuie să aibă în vedere în elaborarea actelor ordinea pe care Hotărârea nr. 384 o prevede și să verifice dacă există procedurile anterioare, inclusiv acea notificare pe care recurrentul nu a primit-o de la Rosal. Nu a înțeles ce legătură are Rosal cu taxa de salubrizare în speța de față, nu apare în hotărâre.

Curtea constată că prin prezentul demers judiciar, recurrentul a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Local nr. 384/2019 și a deciziei de impunere din 2020.

Recurrentul confirmă.

Consilier juridic Zamfir Cristina, pentru intimatul Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești, depune la dosarul cauzei delegație și solicită respingerea ca nefondat a recursului și menținerea sentinței ca fiind legală și temeinică.

Solicită a se avea în vedere faptul că instanța de fond s-a pronunțat asupra tuturor capetelor de cerere cu care a fost investită, apreciind că Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești nu are calitate procesuală pasivă asupra modificării Hotărârii de Consiliu Local.

În ceea ce privește decizia de impunere emisă pe numele recurrentului, solicită a se avea în vedere faptul că organul fiscal a avut în vedere prevederile hotărârii de consiliu local prin care a fost instituită la nivelul persoanelor fizice și juridice, cu imobile deținute în proprietate pe raza municipiului Ploiești a acestei taxe de salubrizare.

Pentru acest considerente, solicită respingerea recursului ca nefondat.

Recurrentul depune concluzii scrise.

Curtea rămâne în pronunțare asupra recursului.

C U R T E A

Având nevoie de timp pentru studiul actelor și lucrărilor dosarului, va amâna pronunțarea

D I S P U N E :

Amână pronunțarea la data de 9 iunie 2021.

Pronunțată în ședință publică, azi, 26 mai 2021.

Președinte,
Malița Mirela

Judecător,
Enescu Mihaela Luminița

Judecător,
Ivănescu Illeana

Grefier,
Zafiu Nora

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEŞTI
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 2530/105/2020

D E C I Z I A N R. 875

Şedința publică din data de 9 iunie 2021

Președinte	- Malița Mirela
Judecător	- Enescu Mihaela Luminița
Judecător	- Ivănescu Illeana
Grefier	- Zafiu Nora

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de reclamantul **SUBTIRELU ADRIAN FLORIN**

împotriva sentinței nr. 1229 din data de 08.12.2020 pronunțată de Tribunalul Prahova – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu intimății părăți **CONSLIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI PLOIEŞTI** cu sediul în Ploiești, b-dul Republicii nr. 2, județ Prahova și **SERVICIUL PUBLIC FINANȚE LOCALE PLOIEŞTI** cu sediul în Ploiești, b-dul Independenței nr. 16, județ Prahova.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 26 mai 2021, dezbatările fiind consemnante încheierea de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru studiul actelor și lucrărilor dosarului, a amânat pronunțarea la data de 9 iunie 2021, când a pronunțat următoarea decizie:

C U R T E A

Deliberând asupra recursului de față, Curtea reține următoarele:

Prin **cererea de chemare în judecată** înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal sub nr. 2530/105/2020, reclamantul Subtirelu Adrian Florin în contradictoriu cu părății Consiliul Local al Municipiului Ploiești și Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești a solicitat:

- modificarea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Ploiești nr. 384/2019, anularea Deciziei de impunere nr. 154486/26.02.2020, pentru stabilirea taxei speciale de salubrizare pentru persoane fizice pentru anul 2020 emisă de Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești;
- suspendarea efectelor celor două acte până la soluționarea definitivă a prezentei acțiuni.

Prin sentința nr. 1229 din data de 08.12.2020, Tribunalul Prahova – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a admis excepția lipsei calității procesual pasive a părăților Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești în ceea ce privește cererea de modificare a HCL nr. 384/2019; a respins cererea de chemare în judecată formulată în contradictoriu cu Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești în ceea ce privește cererea de modificare a HCL nr. 384/2019, ca fiind formulată față de o persoană fără calitate procesual pasivă, a respins în rest cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul Subtirelu Adrian Florin împotriva părăților Consiliul Local al Municipiului Ploiești și Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești, ca neîntemeiată.

Împotriva sentinței nr. 1229 din data de 08.12.2020 pronunțată de Tribunalul Prahova – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a formulat recurs reclamantul Subtirelu Adrian Florin, criticând-o pentru nelegalitate.

În motivarea cererii, recurrentul a arătat că deține o cotă indiviză de 30% din imobilul (nelocuit) situat în

A mai arătat că Hotărârea Consiliului Local nr. 384/2019 privind instituirea taxei speciale de salubrizare pentru utilizatorii beneficiari ai serviciului de salubrizare care nu au încheiat contract de salubrizare și beneficiază de aceste servicii a stabilit, la punctul III alin. (6): "Pentru

imobilele care nu sunt locuite, obligația de a declara revine proprietarului, taxa lunară fiind calculată luându-se în considerare o singură persoană. Declarația de impunere se impune pentru fiecare unitate locativă deținută."

A precizat că prin Declarația de stabilire a taxei speciale de salubrizare depusă la Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești, a arătat că în acel imobil locuiesc 0 (zero) persoane. Ca urmare, Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești, prin Decizia de impunere nr. 154486/26.02.2020, i-a stabilit o taxă de salubrizare pentru imobilul situat pentru cota de 0,3 persoane și împotriva acestei decizii a formulat, în termenul legal, contestație înregistrată cu nr. 37572/24.03.2020.

Recurrentul a precizat că în cuprinsul contestației a arătat că Decizia de impunere nr. 154486/26.02.2020 contravine prevederilor stabilite prin Legea serviciului de salubrizare a localităților nr. 101/2006 republicată, art. 26, lit. c), prin Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, art. 484 alin. (3), prin Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, art. 30 alin. (6), prin Ordinul nr. 82/2015 privind aprobarea Regulamentului-cadru al serviciului de salubrizare a localităților, art. 120 alin. (2) - acest ordin fiind transpus în Regulamentul Serviciului de Salubrizare În Municipiu Ploiești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Local nr. 218/2015, art. 118 alin. (2).

Urmare acestei contestații, recurrentul a învăderat că Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești i-a răspuns prin Decizia nr. 217/08.05.2020, arătând că a avut în vedere punctul III alin. (6) al Hotărârii Consiliului Local nr. 384/2019, în care se preciza, printre altele, că "Pentru imobilele care nu sunt locuite, obligația de a declara revine proprietarului, taxa lunară fiind calculată luându-se în considerare o singură persoană. Declarația de impunere se impune pentru fiecare unitate locativă deținută", însă în decizie nu se fac referiri la celelalte aspecte prezентate în contestație.

Prin urmare, recurrentul a considerat că atât Hotărârea Consiliului Local nr. 384/2019, cât și Decizia de impunere nr. 154486/26.02.2020 sunt ilegale în măsura în care prevăd ca taxa de salubrizare pentru imobilele care nu sunt locuite să fie calculată pentru o persoană.

În plus, recurrentul a mai arătat că Decizia de impunere nr. 154486/26.02.2020 încalcă și Hotărârea sus-numită, întrucât chiar Hotărârea Consiliului Local nr. 384/2019 a prevăzut că taxa specială de salubritate, în cazul impunerii din oficiu, se va aplica pentru numărul de persoane și doar celor care nu dețin un contract de salubrizare valabil.

Din aceste considerente, recurrentul a precizat că a formulat contestație în fața acestei instanțe, în contradictoriu cu părății Consiliul Local al Municipiului Ploiești și Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești și a solicitat, printre altele:

- modificarea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Ploiești nr. 384/2019,
- anularea Deciziei de impunere nr. 154486/26.02.2020, pentru stabilirea taxei speciale de salubrizare pentru persoane fizice pentru anul 2020 emisă de Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești.

A mai arătat că Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești a formulat întâmpinare, prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive pentru capătul de acțiune privind modificarea Hotărârii Consiliului Local al municipiului Ploiești nr. 384/2019, iar cu privire la cererea de suspendare a Deciziei de impunere nr. 154486/26.02.2020 solicită respingerea ca neîntemeiată; a motivat excepția lipsei calității procesuale pasive pentru capătul de acțiune privind modificarea Hotărârii Consiliului Local al municipiului Ploiești nr. 384/2019, întrucât aceasta a fost adoptată de Consiliul Local Ploiești, Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești având ca atribuție instituirea taxei speciale de salubrizare pe baza deciziilor de impunere emise în baza declarărilor depuse de contribuabili la organul fiscal, ori din oficiu, conform Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Ploiești nr. 384/2019.

Recurrentul a învăderat că și Consiliul Local al Municipiului Ploiești a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de modificare a Hotărârii Consiliului Local al municipiului Ploiești nr. 384/2019.

Recurrentul a precizat că instanța de fond a apreciat că aceasta este neîntemeiată din anumite considerente, fără însă să rețină câteva aspecte pe care a considerat că ar fi putut schimba soluția pronunțată.

Astfel, a arătat că instanța de fond a reținut în mod greșit că a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Local al municipiului Ploiești nr. 384/2019, considerând-o în întregime

ilegală, având în vedere că încă de la început, a criticat numai prevederea care stipulează ca taxa de salubrizare pentru imobilele care nu sunt locuite să fie calculată pentru o persoană.

Mai departe, a arătat că instanța de fond a reținut în mod eronat că și-a întemeiat critica privind nelegalitatea Hotărârii Consiliului Local al municipiului Ploiești nr. 384/2019 pe faptul că locuiește într-un bloc care are un contract de salubrizare valabil. În realitate, acest aspect este unul secundar, iar argumentul principal a fost faptul că Hotărârea Consiliului Local al municipiului Ploiești nr. 384/2019 contravine atât legislației în vigoare, cât și jurisprudenței stabilite de Curtea de Apel Ploiești.

Pe de altă parte, recurrentul a considerat că soluția instanței de fond a fost pronunțată cu aplicarea greșită a legii.

Astfel, cu privire la excepția lipsei calității procesual pasive invocată de Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești, instanța de fond nu a reținut rolul pe care acesta îl are în respectarea legalității taxelor și impozitelor locale; în conformitate cu Regulamentul de Organizare și Funcționare al Serviciului Public Finanțe Locale Ploiești, coroborat cu art. 49 alin. (2) și (3) al Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, este de datoria Serviciului Public Finanțe Locale să ia măsurile necesare pentru respectarea legislației în vigoare în domeniul impozitelor și taxelor locale, atât în ceea ce privește activitatea Consiliului Local, cât și propria activitate.

Or, în acest caz, recurrentul a apreciat că instanța era chemată să se pronunțe asupra rolului în care 1-a avut Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești în ceea ce privește elaborarea Hotărârii Consiliului Local al municipiului Ploiești nr. 384/2019; în schimb, aplicând în mod greșit prevederile art. 2 alin. 1 și art. 8 ale Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, instanța de fond a reținut în mod eronat că aceste articole se referă la "autoritatea publică emitentă" a actului normativ atacat, cu toate că articolele respective se referă la "autoritatea publică", având în vedere că subiect de drept pasiv în înțelesul acestei legi.

Cu privire la ilegalitatea prevederii "Pentru imobilele care nu sunt locuite, obligația de a declara revine proprietarului, taxa lunară fiind calculată luându-se în considerare o singură persoană", recurrentul a considerat că instanța de fond a omis să se pronunțe asupra acestieia, singura afirmație reținută din acest punct de vedere fiind aceea că "la emiterea HCL nr. 384/2019 s-a avut în vedere dispozițiile Legii nr. 101/2006 republicată, cât și Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal". Dar, faptul că aceste prevederi legale sunt "avute în vedere" nu înseamnă și că sunt respectate, deoarece toți cei care încalcă intenționat legea "au în vedere" prevederile legii.

Recurrentul a precizat că instanța de fond a reținut aplicabilitatea celor prevăzute de art. 26 lit. c) din Legea serviciului de salubrizare a localităților nr. 101/2006 republicată, cât și de art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, fără să analizeze accentul pe care l-a pus în contestație pe "utilizatori", "persoane", "beneficiază".

Recurrentul a opinat că "reținând legalitatea HCL nr. 384/2019", instanța de fond nu a acordat atenție dezacordului dintre legile pe care le-a invocat și Hotărârea Consiliului Local al municipiului Ploiești nr. 384/2019.

În al treilea rând, a mai arătat că sentința civilă nr. 1229/08.12.2020 nu a făcut referire la celealte critici pe care le-a formulat în cauză. În opinia sa, decizia adoptată de instanță a fost în contradicție atât cu prevederile stabilite prin Legea serviciului de salubrizare a localităților nr. 101/2006 republicată, art. 26 alin. (1), lit. c), prin Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, art. 484 alin. (3) și prin Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, art. 30 alin. (6), cât și cu jurisprudența stabilită de către Curtea de Apel Ploiești.

În concluzie, recurrentul a considerat că sentința civilă nr. 1229/08.12.2020 a fost pronunțată cu aplicarea greșită a legii și nu a fost motivată conform cu exigentele art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și ale art. 425 alin. (1) al Codului de Procedură Civilă.

Pentru motivele arătate, recurrentul a solicitat admiterea recursului și, pe cale de consecință, rejudecând cauza, admiterea acțiunii aşa cum a fost formulată, dispunând:

- modificarea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Ploiești nr. 384/2019,
- anularea Deciziei de impunere nr. 154486/26.02.2020, pentru stabilirea taxei speciale de salubrizare pentru persoane fizice pentru anul 2020 emisă de Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești,

În drept, recurrentul și-a întemeiez recursul pe dispozițiile art. 483-490, ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură Civilă, republicată, ale Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, ale Legii serviciului de salubrizare a localităților nr. 101/2006 republicată, art. 26 alin. (1), lit. c) și art. 3, lit. (f), ale Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, art. 484 alin. (3), ale Legii serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006 (republicată), art. 2, lit. i), ale Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, art. 30 alin. (6), precum și ale Hotărârii nr. 51/2007 privind modificarea și completarea Regulamentului de Organizare și Funcționare al Serviciului Public Finanțe Locale Ploiești.

În temeiul dispozițiilor art. 205 Cod procedură civilă, intimatul Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței recurată ca legală și temeinică.

Referitor la susținerea recurrentului ca instanța de fond ar fi reținut ca a solicitat anularea HCL nr. 384/2019, intimatul a învederat că recurrentul probabil nu a citit cu atenție considerentele sentinței atacate, respectiv: " Reclamantul solicita modificarea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Ploiești nr. 384/2019 considerând-o ilegală invocând și dispozițiile Legii nr. 554/2004 astfel ca cererea va fi analizată prin prisma nulității actului administrativ în ceea ce privește taxa de salubrizare."

Cu privire la taxa specială de salubrizare, a mai arătat că aceasta s-a instituit pe raza municipiului Ploiești în baza HCL nr. 384/2019 pentru utilizatorii care nu au încheiat contract de salubrizare, iar această taxă se datorează de beneficiarii (persoane fizice/juridice) serviciului de salubritate pentru activitatea de colectare, transport și transfer a deșeurilor, care nu au încheiat contract de prestări servicii de salubrizare valabil, precum și de către persoanele care nu sunt declarate în contractele încheiate cu operatorul de salubritate, pentru fiecare imobil.

Potrivit Regulamentului de aplicare a taxei speciale de salubrizare pentru persoanele fizice/juridice care nu au încheiat contract de salubrizare și beneficiază de aceste servicii, precum și pentru persoanele care nu sunt declarate la contractele încheiate, parte integrantă a HCL nr. 384/2019 (Anexa nr. 2), la punctul III alin. 6 se preciza în mod clar faptul că în cazul imobilelor care nu sunt locuite, quantumul taxei de salubrizare se stabilește pentru o singură persoană.

În vederea identificării persoanelor fizice care nu dețin contract de salubritate, operatorul serviciului va notifica persoanele fizice/juridice în vederea încheierii contractului, iar în caz de neprezentare/refuză semnarea se va comunica Regiei Autonome de Servicii Publice Ploiești lista persoanelor. Astfel, notificarea a fost întocmită de operatorul serviciului ROSAL și nu de instituție.

Regia Autonomă de Servicii Publice Ploiești a transmis Serviciului Public Finanțe Locale Ploiești lista și va emite o Comunicare către utilizatori privind obligația depunerii de către aceștia la organul fiscal a Declarației privind taxa specială de salubrizare.

Cu privire la susținerile recurrentului atât în acțiune, cât și în prezentul demers judiciar că locuiește la bloc și are încheiat contract de salubrizare, dar și că nu a fost notificat, intimata arătat că instanța de fond a reținut că acestea nu se subscrîu unor motive de nelegalitate ale HCL nr. 384/2019, ci au vizat temeinicia și procedura de stabilire a taxei de salubrizare pentru imobilul deținut în coproprietate, situat în

A mai arătat că instanța de fond a reținut și motivul recurrentului, reiterat și în recurs, în sensul stabilirii taxei speciale de salubrizare pentru imobilele care nu sunt locuite să fie calculate la o persoană, apreciind în mod corect că la stabilirea acestiei au fost avute în vedere dispozițiile Legii nr. 101/2006 și Legea nr. 227/2015 - Codul fiscal.

Având în vedere art. 26 lit. c) din Legea nr. 101/2006 și art. 484 alin. 3 din Legea nr. 227/2015, intimata arătat că instanța de fond în mod corect a reținut că taxa specială de salubrizare prevăzută de HCL nr. 384/2019 nu este o taxă pe proprietate, cum a susținut recurrentul, ci o taxă specială pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice așa cum rezultă din dispoziția art. 484 alin. 1 din Legea nr. 227/2015 - Codul fiscal.

Sub toate aceste aspecte, intimata a precizat că instanța de fond în mod corect a reținut legalitatea HCL nr. 384/2019.

Referitor la temeinicia și legalitatea Deciziei de impunere nr. 154486/26.02.2020, intimata a precizat că instanța de fond în mod corect a reținut că aceasta a fost emisă de organul

fiscal ca urmare a depunerii de către recurrent a declarației nr. 8139/21.02.2020, în care a menționat că nu încheie contract cu societatea de salubrizare pe motiv că la imobilul situat în nu locuiește nicio persoană.

Decizia de impunere nr. 154486/26.02.2020 a fost emisă de organul fiscal pentru suma 39 lei, reprezentând taxa specială de salubrizare pentru perioada 25.03.2020 -25.01.2021 și a fost stabilită conform cotei deținută de recurrent, rezultată din contractul de vânzare cumpărare.

În ceea ce privește motivele de nelegalitate a Deciziei de impunere nr. 154486/26.02.2020, a mai arătat că instanța de fond a reținut că acestea sunt comune cu cele invocate în cazul HCL nr. 384/2019 și au fost respinse ca neîntemeiate.

Potrivit evidenței SC Rosal Grup SA, la data de 01.06.2020, pentru imobilul deținut în coproprietate de recurrent și situat în , intimata a învederat că nu era încheiat contract de salubrizare și în vederea aplicării prevederilor hotărârilor mai sus menționate, RASP prin adresa din decembrie 2019 a invitat recurrentul să se prezinte la sediul instituției în vederea depunerii declarației privind taxa specială de salubrizare, pentru imobilul situat în .

iar în data de 21.01.2020, reclamantul, în calitate de coproprietar al imobilului situat în , a depus declarația privind taxa specială de salubrizare înregistrată sub nr. 8139.

Potrivit acestei declarații, recurrentul a menționat „că în imobilul mai sus menționat locuiesc 0 persoane”, respectiv a declarat faptul că „nu închei contract cu ROSAL” și în baza acestei declarații coroborat cu dispozițiile din regulamentul de aplicare a taxei speciale de salubrizare pentru persoanele fizice - punctul III, alin.(6) - organul fiscal a procedat la stabilirea taxei speciale de salubrizare pentru imobilul situat în Iloiești, pentru o singură persoană.

Potrivit art. 2 alin. (l) din HCL nr. 384/14.10.2019, quantumul taxei speciale de salubrizare pentru utilizatori casnici - persoane fizice, fără contract de salubritate, este de 12 lei/persoană /lună și în cazul recurrentului, taxa specială de salubrizare este de 39 lei/an și s-a calculat ținând cont de cota de deținere a acestuia; pentru această taxă, instituția intimată a emis și transmis Decizia de impunere nr. 154486/26.02.2020, comunicată prin poștă și semnată de primire la data de 16.03.2020, intimata a precizat că a emis și pe numele celorlalți coproprietari decizii de impunere.

În ceea ce privește afirmația recurrentului că Decizia de impunere nr. 154486/26.02.2020 încalcă prevederile art. 26 lit. c) din Legea nr. 101/2006, art. 484 din Legea nr. 227/2015 și art. 30 alin. 6 din Legea nr. 273/2006, intimata a precizat că la instituirea taxei speciale de salubrizare au fost avute în vedere aceste dispoziții legale, dovada fiind menționarea acestora în preambulul HCL nr. 384/2019, iar taxa a fost stabilită în sarcina acestuia în baza HCL nr. 384/2019 și nu a avut în vedere „HCL nr. 218/2015.”

Cu privire la afirmația recurrentului că Decizia de impunere nr. 154486/26.02.2020 încalcă HCL nr. 384/2019 privind impunerea din oficiu, intimata a precizat că aceasta a fost emisă ca urmare a depunerii de către reclamant a declarației nr. 8129/21.01.2020 și nu din oficiu (situația în care contribuabilul nu se prezintă la organul fiscal să depună declarație fiscală și nu încheie contract).

Intimata a învederat că, potrivit Instrucțiunii de lucru IL -39, Cap. I, Taxa de salubrizare pentru persoanele fizice litera A - Impunerea pe baza declarației depuse de contribuabil persoane fizice, impunerea se va face conform declarației contribuabilului, pentru minimum o persoană.

Având în vedere cele menționate, coroborat cu prevederile HCL nr. 384/14.10.2019 modificată prin HCL nr. 172/28.05.2020, organul fiscal a procedat la instituirea taxei speciale de salubrizare pentru imobilul situat în , și a emis Decizia de impunere nr. 154486/26.02.2020 stabilind în sarcina recurrentului suma de 39 lei, aferentă perioadei 25.03.2020-25.01. 2021.

Pentru aceste motive, intimata a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea ca legale și temeinice a sentinței civilă nr. 1229/08.12.2020, Decizia de impunere nr. 154486/26.02.2020 și Decizia de soluționare a contestației nr. 217/08.05.2020.

Intimata a solicitat și judecata cauzei în lipsă.

În temeiul dispozițiilor art. 205 și urm. Cod procedură civilă, intimatul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI PLOIEȘTI a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

În susținerea cererii, intimatul a arătat că în data de 21.01.2020 reclamantul, în calitate de coproprietar al imobilului situat în a depus declarația privind taxa specială de salubrizare înregistrată la Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești cu nr. 8139/21.02.2020, arătând că în imobilul mai sus-menționat locuiesc 0 persoane, menționând că nu încheie contract cu ROSAL.

În baza acestei declarații și având în vedere dispozițiile din Regulamentul de aplicare a taxei speciale de salubrizare pentru persoanele fizice și juridice, aprobat prin Hotărârea nr. 384/14.10.2019 a Consiliului Local Ploiești, care stipulează la pct. III, alin. 6, faptul că pentru imobilele care nu sunt locuite obligația de a declara revine proprietarului, taxa lunară fiind calculată luându-se în considerare o singură persoană, pentru fiecare unitate locativă deținută, organul fiscal a procedat la stabilirea taxei speciale de salubrizare pentru imobilul situat în

începând cu data de 1 a lunii următoare depunerii declarației de impunere, fiind calculată pentru o singură persoană.

Potrivit art. 2 alin. 1 din H.C.L. nr. 384/14.10.2019, cuantumul taxei speciale de salubritate pentru utilizatorii casnici - persoane fizice, fără contract de salubritate, este de 12 lei/persoană/lună.

În ceea ce îl privește pe recurrentul-reclamant, intimatul a învaderat că taxa specială de salubritate este de 39 lei/an și s-a calculat ținând cont de cota sa de proprietate din imobilul situat în Ploiești, str. Prahovei, nr. 12, sens în care Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești a emis și transmis decizia de impunere nr. 154486/26.02.2020.

Referitor la criticile de nelegalitate privind sentința recurată, prin aplicarea greșită a legii în dezlegarea dată fondului cauzei, intimatul a arătat că sunt neîntemeiate. A mai arătat că recurrentul-reclamant a opinat că H.C.L. nr. 384/14.10.2019 este nelegală raportat la măsura în care în acest act administrativ se prevede că taxa de salubrizare pentru imobilele care nu sunt locuite să fie calculată pentru o persoană, considerând că acest act administrativ contravine prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, Legii serviciului de salubrizare a localităților nr. 101/2006 și Ordinului nr. 82/2015 privind aprobarea Regulamentului cadru al serviciului de salubrizare a localităților.

Potrivit prevederilor art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, actualizată, coroborate cu dispozițiile art. 30 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, consiliile locale aprobă taxe speciale pentru funcționarea serviciilor publice locale, create în interesul persoanelor fizice și juridice, stabilind cuantumul acestora și aprobată regulamente de stabilire a condițiilor de instituire și modului de organizare și funcționare a serviciilor publice de interes local, pentru care se propun taxele respective.

Modul de organizare și funcționare a serviciului de salubrizare pe raza municipiului Ploiești este stabilit prin H.C.L. nr. 218/23.06.2015 referitoare la aprobarea Regulamentului serviciului de salubrizare în municipiul Ploiești și Contractul nr. 1792/13.08.2016 de delegare de gestiune prin concesiune pentru activitatea de colectare, transport și transfer a deșeurilor municipale.

Intimatul a precizat că în conformitate cu Contractul nr. 1792/13.07.2016 de delegare de gestiune a serviciului de salubrizare, operatorul serviciului public de salubrizare în municipiul Ploiești, asigură colectarea, transportul și transferul deșeurilor municipale de la toți utilizatorii acestui serviciu (persoane fizice și juridice) încheiat de Asociația de Dezvoltare Intercomunitară Parteneriatul pentru Managementul Deșeurilor Prahova, în numele și pe seama Consiliului Local al Municipiului Ploiești.

De asemenea, a mai arătat că în conformitate cu prevederile art. 26 alin. I din Legea serviciului de salubrizare a localităților nr. 101/2006, republicată și actualizată, pentru asigurarea finanțării serviciului de salubrizare, utilizatorii achită contravaloarea serviciului de salubrizare prin:

a) Tarife, în cazul prestațiilor de care beneficiază individual, pe baza de contract de prestare a serviciului de salubrizare,

b) Taxe speciale, în cazul prestațiilor de care beneficiază individual, fără contract de salubrizare.

Totodată, a mai arătat că, în sensul prevederilor art. 2 lit. 1) din Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată și actualizată, prin „utilizatori” (persoane fizice/juridice) se înțelege „persoane fizice sau juridice care beneficiază, direct ori indirect, individual sau colectiv, de serviciile de utilități publice, în condițiile legii.”

Mai mult, potrivit prevederilor art. 16 și art. 119 din Regulamentul - cadru al serviciului de salubrizare a localităților, aprobat prin Ordinul nr. 82/2016 al președintelui Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice, autoritatea deliberativă a administrației publice locale (consiliile locale) aprobă/instituie tarife/taxe de salubrizare pentru constituirea fondurilor necesare finanțării activității, cu obligația corelativă a utilizatorilor de a respecta prevederile regulamentului-cadru și clauzelor contractului de prestare a serviciului de salubrizare și de a achita taxa de salubrizare aprobată de autoritatea administrației publice locale/asociația de dezvoltare intercomunitară în cazul în care beneficiază de prestarea activității fără contract.

De altfel, intimata a apreciat că susținerea recurentului-reclamant în privința existenței unuidezacord între dispozițiile cuprinse în actele normative invocate în precedent și actul administrativ contestat, prin invocarea contradicției dintre noțiunea de utilizator al serviciului de salubritate conferită de legiuitor și obligația la plata taxei speciale din actul administrativ contestat per locuință/gospodărie, trebuie cenzurată.

Intimatul a mai arătat că este evident că sarcina la plata taxei speciale nu poate incuba decât unei persoane fizice/juridice, deținătoare a unui imobil, asupra căruia utilizatorul, în sensul Legii nr. 101/2006 (ex. proprietar, chiriaș, deținător cu orice titlu a spațiului) are drepturi și obligații, printre care și beneficierea de activitățile specifice serviciului de salubrizare, chiar în ipoteza în care acesta nu este folosit într-o anumită perioadă, în mod constant.

În opinia sa, intimatul a apreciat că au fost afectate serviciului de salubrizare toate locuințele /gospodăriile deținute de utilizatori în proprietate, locațione etc, în ideea că întreținerea acestora, chiar dacă nu în mod constant, generează deșeuri menajere/similare, iar obligația la plata taxei revine, potrivit legii utilizatorilor, în sensul Legii nr. 101/2006, aceasta fiind de altfel și rațiunea emiterii acestei taxe speciale de salubritate.

Prin urmare, din coroborarea textelor de lege sus-invocate, intimatul a considerat că autoritatea publică locală, în temeiul legii și al H.C.L. nr. 218/23.06.2015 referitoare la aprobarea Regulamentului serviciului de salubrizare în municipiul Ploiești, precum și în baza Contractului nr. 1792/13.08.2016, a instituit la nivelul municipalității ploieștene o taxă specială de salubrizare aplicabilă persoanelor care nu au încheiat un contract de prestare a serviciului de salubrizare cu operatorul de salubritate, adoptând în acest sens Hotărârea nr. 384/14.10.2019.

Din analiza dispozițiilor legale sus – amintite, intimatul a precizat că Hotărârea nr. 384/14.10.2019 a Consiliului Local al Municipiului Ploiești a fost adoptată cu respectarea prevederilor legale și nu cuprinde dispoziții de natură a afecta legalitatea acesteia, motiv pentru care, judecătorul fondului, analizând actul contestat prin prisma criticilor formulate și a temeiurilor legale invocate, a respins ca neîntemeiată cererea reclamantului privind hotărârea sus-amintită.

În drept, intimatul și-a întemeiat cererea pe următoarele dispoziții: Legea nr. 554/2004 privind Contenciosul administrativ, actualizată, Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, actualizata, Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale și Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată și actualizată și Ordinul nr. 82/2015 privind aprobarea Regulamentului - cadru al serviciului de salubrizare a localităților emis de președintele Autorității Naționale de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice.

Având în vedere considerentele de fapt și de drept expuse mai sus, intimatul a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea ca legală a sentinței recurate în ceea ce privește soluția de respingere a cererii privind modificarea Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Ploiești nr. 384/2019, ca neîntemeiată.

Intimatul a solicitat în dovedirea cererii, încuviințarea probei cu înscrișuri și a solicitat și judecata cauzei în lipsă.

Recurrentul reclamant Subțirelu Adrian – Florin a formulat răspuns la întâmpinările formulate de părății Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești și Consiliul Local al Municipiului Ploiești.

Cu privire la întâmpinarea Consiliul Local al Municipiului Ploiești, recurrentul a arătat că în mod corect, Consiliul Local al Municipiului Ploiești a raportat prevederile Hotărârii nr. 384/2019 la prevederile stabilite prin Legea serviciului de salubrizare a localităților nr. 101/2006 republicată, prin Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, Ordinul nr. 82/2015 privind aprobarea Regulamentului-cadru al serviciului de salubrizare a localităților, precum și prin Hotărârea Consiliului Local nr. 218/2015 referitoare la aprobarea Regulamentului serviciului de salubrizare în municipiu Ploiești.

Chiar dacă "a beneficia", în accepțiunea Consiliul Local, devine o obligație (și nu un drept), iar "utilizatorul" beneficiază de un serviciu, chiar dacă "acesta nu este folosit", recurrentul a opinat că tot nu se poate explica motivul pentru care Consiliul Local al Municipiului Ploiești a contrazis H.C.L. nr. 218/2015, aflată în vigoare și adoptată de Consiliul Local al Municipiului Ploiești – art. 29 alin. 3.

A mai arătat că, în spătă, Consiliul Local al Municipiului Ploiești a considerat că întreținerea imobilelor nelocuite „generează deșeuri menajere/similare”. Trecând peste lipsa unui mecanism prin care lucrări de întreținere (neprecizate) generează deșeuri, precum și peste lipsa de proporționalitate dintre cei care locuiesc permanent într-un imobil și cei care beneficiază de un serviciu care „nu este folosit într-o anumită perioadă”, dar plătesc aceeași taxă, Consiliul Local nu a rezolvat nici discriminarea pe care Hotărârea Consiliului Local nr. 384/2019 a făcut-o între moștenitorii care au dezbatut succesiunea (și vor plăti taxa de salubrizare) și cei care nu au dezbatut-o (și nu o vor plăti), și nici discriminarea dintre proprietarii de case nelocuite și cei de apartamente nelocuite (unități locative care, la rândul lor, „generează deșeuri menajere/similare”). Recurrentul a menționat că principiul proporționalității tarifelor este clar menționat în Legea serviciului de salubrizare a localităților nr. 101/2006 - art. 3 pct. f.

Pe de altă parte, recurrentul a precizat că în întâmpinarea formulată, Consiliul Local al Municipiului Ploiești a omis să facă referire la jurisprudența pe care reclamantul a invocat-o în fața instanței de fond.

Cu privire la întâmpinarea Serviciului Public Finanțe Locale Ploiești, recurrentul a precizat că părățul nu a redat exact obiectul contestației formulată. Înca din cererea de chemare în judecată recurrentul a învaderat că a solicitat atât modificarea Hotărârii nr. 384/2019 a Consiliului Local al Municipiului Ploiești, cât și anularea Deciziei de impunere nr. 154486/26.02.2020, pentru stabilirea taxei speciale de salubrizare pentru persoane fizice pentru anul 2020 emisă de Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești, afirmând, încă de la început, că atât Hotărârea Consiliului Local nr. 384/2019, „cât și Decizia de impunere nr. 154486/26.02.2020 sunt ilegale în măsura în care prevăd ca taxa de salubrizare pentru imobilele care nu sunt locuite să tie caicuiată pentru o persoană.”

Recurrentul a apreciat că nici acum, Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești, nu pare să înțeleagă faptul că activitatea autorităților publice trebuie să se bazeze pe principiul legalității, prevăzut în Constituția României, art. 1 alin. (5) și dezvoltat (cu aplicație la administrarea creațelor fiscale) de Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, art. 4. și urm.

A mai arătat că Decizia nr. 217/08.05.2020 emisă de Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești nu a făcut referire la respectarea legislației la care s-a raportat contestația pe care a formulat-o împotriva Deciziei de impunere nr. 154486/26.02.2020; cu toate că însăși Decizia de impunere nr. 154486/26.02.2020 a invocat dispozițiile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pe cele ale Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală (dar nu și dispozițiile Legii serviciului de salubrizare a localităților nr. 101/2006, republicată), Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești nu a considerat necesar să facă referire la respectarea dispozițiilor legale mai sus arătate, încălcând, astfel, prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, art. 274 și 276.

Cu alte cuvinte, recurrentul a apreciat că indiferent dacă Hotărârea Consiliului Local nr. 384/2019 este legală sau nu, Decizia nr. 217/08.05.2020 nu întrunește condițiile prevăzute de lege pentru soluționarea unei contestații.

Cu toate că Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești s-a declarat „competent să soluționeze cauza” și „DECIDE” „respingerea contestației”, în fața instanței de fond a invocat excepția lipsei calității procesuale pentru capătul de cerere privind modificarea Hotărârii nr. 384/2019 a Consiliului Local al Municipiului Ploiești.

Recurentul a considerat că această conduită a Serviciului Public Finanțe Locale Ploiești este nu doar contradictorie, ci contravine Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și Regulamentului de Organizare și Funcționare al Serviciului Public Finanțe Locale Ploiești.

În plus, deși Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești a invocat în fața instanței de fond excepția lipsei calității procesuale cu privire la modificarea H.C.L. nr. 384/2019 (excepție admisă prin sentința civilă nr. 1229/08.12.2020), recurentul a precizat că în fața instanței de control judiciar a formulat aprecieri ferme cu privire la legalitatea Hotărârii Consiliului Local nr. 384/2019; în acest sens, Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești a susținut ca argument privind legalitatea Hotărârii nr. 384/2019 faptul că „au fost avute în vedere” dispozițiile Legii serviciului de salubrizare a localităților nr. 101/2006 și ale Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Recurentul a apreciat că simplul fapt că întâmpinarea a enumerat aceste acte normative, nu înseamnă că Hotărârea Consiliului Local nr. 384/2019 „ține seamă de...” și „nu se abate de la” prevederile legii.

A mai arătat că intimatul Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești a învaderat că nu are nicio responsabilitate cu privire la lipsa Notificării prevăzută de cap. III, alin. (3) al Anexei nr. 2 a H. C. L. nr. 384/2019.

A mai arătat că din nou, Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești nu a considerat că are răspunderea verificării îndeplinirii procedurii prevăzute de H.C.L. nr. 384/2019 (în speță, a Notificării) până în momentul în care actele ajung la această instituție; pentru Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești, lipsa Notificării nu vizează „decât” temeinicia și procedura de stabilire a taxei de salubrizare și nu a considerat că are ceva să-și reproșeze.

În același loc, Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești a mai afirmat și că taxa specială de salubrizare nu este o taxă pe proprietate; aşa este legal să fie, numai că tot Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești a arătat că RASP i-a trimis o adresă în vederea depunerii declarației „pentru imobilul situat ...”.

După ce, în continuare, a citat punctul III, alin. 6 al regulaamentului de aplicare a taxei speciale de salubrizare, Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești a afirmat că: „organul fiscal a procedat la stabilirea taxei speciale de salubrizare pentru imobilul situat în Ploiești, str. Prahovei, nr. 12, pentru o singură persoană.”, apreciind recurentul că această afirmație a fost întărită la sfârșitul întâmpinării: „(...) organul fiscal a procedat la instituirea taxei speciale de salubrizare pentru imobilul situat în ... (...)”.

Recurentul a mai arătat că Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești a afirmat, în mod eronat, și faptul că a emis „și pe numele celorlalți coproprietari decizii de impunere”: Decizia de impunere nr. 154485/26.02.2020 a fost emisă pe numele „moștenitorii defuncțului Lezeu Petru”, apreciind că este greu de crezut că această formulare reprezintă un nume.

În fine, recurentul a mai arătat că Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești a făcut și o afirmație corectă: «taxa (...) nu a avut în vedere „HCL nr. 218/2015”». Într-adevăr, deși Hotărârea Consiliului Local nr. 218/2015 este, indiscutabil, în vigoare, organul fiscal nu a considerat că principiul proporționalității - prevăzut și la art. 29 alin. (3) al Regulamentului adoptat prin această Hotărâre - are vreo greutate la stabilirea taxei de salubrizare.

În continuare, a mai arătat că Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești a interpretat eronat expresia „din oficiu”: în mod obișnuit, expresia „din oficiu” înseamnă „(care este) în conformitate cu o dispoziție dată de o autoritate (și nu la cererea cuiva); figurând în mod automat „sau” fără a fi cerut; ca un serviciu obligatoriu; (în mod) oficial”, exact antonimul înțelesului furnizat de organul fiscal.

Întrucât perioada la care a făcut referire Decizia de impunere nr. 154486/26.02.2020 este 25.03.2020-25.01.2021, recurentul a înțeles că, pentru Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești anul fiscal se încheie la data de 25 ianuarie.

În final, recurentul a insistat să reafirme o altă inducere în eroare pe care a făcut-o Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești: și acum, organul fiscal a afirmat că a stabilit în sarcina

recurentului o taxă de salubrizare de 39 lei; în realitate, a fost obligat să plătească suma de 49 de lei, aşa cum rezultă din chitanța nr. 96081/10.07.2020, depusă la dosarul instanței de fond.

Față de cele arătate, recurentul a solicitat admiterea recursului și, pe cale de consecință, modificarea Hotărârii nr. 384/2019 a Consiliului Local al Municipiului Ploiești și anularea Deciziei de impunere nr. 154486/26.02.2020, pentru stabilirea taxei speciale de salubrizare pentru persoane fizice pentru anul 2020 emisă de Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești.

Examinând sentința recurată prin prisma criticilor formulate și a temeiurilor prevăzute de art. 488 Noul Cod de procedură civilă, Curtea reține că recursul este fondat, potrivit considerențelor ce urmează:

Prin recursul formulat, recurentul critică sentința Tribunalului Prahova în ceea ce privește soluția asupra excepției lipsei calității procesual pasive a Serviciului Public Finanțe Locale Ploiești dar și soluția asupra fondului cauzei invocând cazurile de casare prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 6 și 8 C.proc.civ.

Recursul este fondat, în parte, pentru următoarele considerente:

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesual pasive a părâtului Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești pe capătul de cerere având ca obiect anularea în parte a Hotărârii Consiliului Local Ploiești nr. 384/2019, Curtea reține că fiind legală soluția primei instanțe de admitere a excepției aceasta fiind dată cu interpretarea corectă a disp. art. 2 alin. 1 lit. b din Legea nr. 554/2004.

Potrivit disp. art. 2 alin. 1 lit. b din Legea nr. 554/2004, în cazul calității procesual pasive trebuie să existe identitate între persoana care este titularul obligației ce trebuie îndeplinite și persoana care a fi obligată la îndeplinirea obligației. Cum Hotărârea Consiliului Local a cărei anulare în parte se solicită nu a fost emisă de părâta, Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești, în mod corect prima instanță a admis excepția lipsei calității procesual pasive și a respins acțiunea în anulare formulată în contradictoriu cu această părâță ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesul pasivă.

În ceea ce privește fondul cauzei, Curtea reține că fiind intemeiat cazul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 C.proc.civ. invocat de recurent, sentința recurată fiind pronunțată cu încălcarea dispozițiilor de drept material incidente, respectiv 26 alin. 1 lit. c din Legea serviciului de salubrizare a localităților nr. 101/2006, respectiv art. 484 alin. 3 Cod Fiscal.

Prin Hotărârea Consiliului Local Ploiești nr. 384 din data de 14 octombrie 2019 s-a hotărât la articolul 1 că se instituie pe raza administrativ teritorială a municipiului Ploiești taxa specială de salubrizare pentru utilizatorii care nu au încheiat contract de salubritate. Potrivit aceleiași hotărâri, această taxă va fi datorată de beneficiarii serviciului de salubrizare pentru activitatea de colectare, transport și transfer a deșeurilor municipale/menajere, care nu au încheiat contract de prestări servicii de salubrizare valabil, precum și de către persoanele care nu sunt declarate în contractele încheiate cu operatorul de salubritate, pentru fiecare imobil.

Potrivit anexei nr. 2 a H.C.L. nr. 384/2019, pentru imobilele care nu sunt locuite, obligația de a declara revine proprietarului, taxa fiind calculată luându-se în considerare o singură persoană.

Potrivit art. 3 din Legea nr. 101/2006 privind serviciul de salubrizare a localităților; acesta se organizează și funcționează pe baza mai multor principii printre care și acelea privind: tarifarea echitabilă, corelată cu calitatea și cantitatea serviciului prestat; nediscriminarea și egalitatea de tratament al utilizatorilor.

De asemenea, potrivit art. 2 pct. 55 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele locale „taxă este suma plătită de o persoană fizică sau juridică de regulă, pentru serviciile prestate acestorui de către un operator economic, o instituție publică ori un serviciu public.” De asemenea, potrivit art. 18 alin. 3 din Codul fiscal: „taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice sau juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu”.

Curtea reține că prin instituirea unei taxe de speciale de salubrizare, atât proprietarii imobilelor locuite, cât și pentru cele nelocuite, se încalcă principiile prevăzute de art. 3 lit. f și g

din Legea nr. 101/2006, câtă vreme aceştia din urmă nu sunt beneficiarii serviciului, motiv pentru care, Curtea va admite recursul și va casa în parte sentința recurată și în rejudicare, potrivit art. 498 alin. 1 Cod proc.civ., va admite cererea de chemare în judecată și va dispune anularea în parte a Anexei nr. 2 a H.C.L. nr. 384/2019 în ceea ce privește taxa specială de salubrizare pentru imobilele care nu sunt locuite.

Întrucât în rejudicare, instanța de recurs trebuie să analizeze toate capetele cererii de chemare în judecată, fără de soluția pronunțată în recurs asupra capătului de cerere având anularea HCL nr. 384/2019, va anula și decizia de impunere nr. 154486/26.02.2020 având în vedere că aceasta a fost emisă în baza dispozițiilor Anexei nr. 2 a Hotărârii Consiliului Local Ploiești anulată.

Pentru toate considerentele de drept expuse mai sus, Curtea, în baza art. 496 alin. 1 și 498 raportat la art. 488 pct. 8 Cod proc. civ., va admite recursul, va casa în parte sentința recurată și ca urmare a rejudecării, va admite cererea de chemare în judecată și va dispune anularea în parte a Anexei nr. 2 a H.C.L. nr. 384/2019 în ceea ce privește taxa specială de salubrizare pentru imobilele care nu sunt locuite, precum și anularea Deciziei de impunere nr. 154486/26.02.2020, menținând soluția primei instanțe asupra excepției lipsei calității procesual pasive a Serviciul Public Finanțe Locale Ploiești pe capătul de cerere având ca obiect anulare HCL.

În temeiul art. 23 din Legea nr. 554/2004, dispune publicarea prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al Județului Prahova.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de reclamantul **SUBȚIRELU ADRIAN FLORIN**, împotriva sentinței nr. 1229 din data de 08.12.2020 pronunțată de Tribunalul Prahova – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu intimații părăți **CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI PLOIEȘTI** cu sediul în Ploiești, b-dul Republicii nr. 2, județ Prahova și **SERVICIUL PUBLIC FINANȚE LOCALE PLOIEȘTI** cu sediul în Ploiești, b-dul Independenței nr. 16, județ Prahova.

Casează în parte sentința recurată și rejudecând:

Admite acțiunea și dispune anularea în parte a Anexei nr. 2 a H.C.L. nr. 384/2019 în ceea ce privește taxa specială de salubrizare pentru imobilele care nu sunt locuite, precum și anularea Deciziei de impunere nr. 154486/26.02.2020.

Menține în rest sentința.

Dispune publicarea prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al Județului Prahova.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 9 iunie 2021.

Președinte,

Malița Mirela

Pentru judecător aflat în concediu de odihnă,
semnează Președintele instanței

Judecător,

Enescu Mihaela Luminița

Judecător,

Ivănescu Ilana

Grefier,

Zafiu Nora

Red. H./ Tehnored.ZN.

6 ex./06.07.2021

Dosar fond nr. 2530/105/2020 Tribunalul Prahova

Jud. fond Nicu Tudor

Operator date cu caracter personal

Număr notificare 3120

\mathcal{E}